

BEROEP: KUNSTENAAR- VERZAMELAAR

Sofie Muller (1974) is beeldend kunstenares. Ze tekent, maakt sculpturen van menselijke figuren en maakt daarnaast ook installaties waarin ze oud medisch materiaal verwerkt. Naast een grote collectie medische spullen die ze voor dat werk gebruikt, verzamelt Muller vooral antiquiteiten.

Een enorm bontgekleurd glas-inloodraam slaat de lentezon stuk, zodat kleurrijke spatten de curieuze objecten uit Sofie Mullers Wunderkammer belichten: een doos antieke glazen ogen, een vroegchristelijk schilderij, een sculptuur van een paar opgebrande houten voeten. Ze staan uitgesteld in een oude kapel, de plaats waar Jean-Baptiste Bethune, de baron en pionier van de neogotische architectuur die hier in de negentiende eeuw woonde, zijn glasramen uitstalde voor mogelijke kopers. Het eeuwenoude huis in het Gentse Prinsenhof stap voor stap renoveren is na haar kunst Mullers levenswerk. Deze ruimte, die helemaal gewijd is aan haar verzameling, is nog maar net afgewerkt. Muller: 'Wat hier uitgesteld staat, zijn de spullen die me het dierbaarst zijn. Ik ben de derde generatie van een antiquairsfamilie, verzamelen zit in mijn bloed. Mijn ouders hebben dat ook echt gestimuleerd. Gewoon speelgoed hebben mijn broers en ik zelden gehad, wel kregen we nu en dan een klein antiek object.' 'Mijn ouders hebben ons goed ingeprent geen geld aan onnozheden uit te geven: wij spaarden ons zakgeld om dat uit te kunnen geven aan een waardevol object. Dat is nooit veranderd. Nu nog steeds kan ik geen geld geven aan kleding of gadgets. Ik spendeer aan iets wat blijvend is, wat me emotioneel aanspreekt en wat me inspireert.' 'Ik herinner me dat ik vroeger bij mijn oma kwam, haar huis was bijna een museum. De dingen die ze verzamelde, waren niet de meest opgewekte: ze had vooral zeventiende-eeuwse schil-

Sofie Muller

derijen, vroegreligieuze beeldhouwkunst die soms gruwelijke en donkere taferelen uitbeeldde. Die sfeer van melancholie, eenzaamheid en sterfelijkheid komt regelmatig terug in mijn werk.' 'Mijn dierbaarste object is een negentiende-eeuws anatomiemodel van papier-maché. Het was van dokter Auzoux, de Normandiër die gespecialiseerd was in dit soort anatomische figuren. Ik heb het voor een interessante prijs op de kop kunnen tikken, want het is in heel slechte staat.

Het fijne is dat ik het ook voor mijn werk kan gebruiken: alle onderdelen kun je uit elkaar halen. Dus als ik bijvoorbeeld een hart wil tekenen, haal ik dat eruit om te gebruiken als model.' 'Enkele van de spullen die hier staan, zijn erfstukken. Maar ik vind tegenwoordig ook weleens iets op een veiling of op sites als Ebay. Momenteel is antiek zeer betaalbaar, omdat iedereen zo zot is van die jarenvijftigspullen. Antiek wordt echt onderschat. Als je een beetje zoekt, vind je

prachtige dingen voor heel weinig geld.' 'Sinds kort ben ik ook wat meer hedendaagse kunst beginnen te verzamelen, maar dat is nog heel pril. Mijn absolute droom is dat kunstenaars een artistieke ingreep zouden doen binnen dit huis. Zodat ze, net zoals dit antieke glasraam, permanente getuigen van een tijdperk worden.'

Expo 19/4>13/9 in Felixart Museum, Drogenbos.

'Antiek wordt onderschat. Als je zoekt, vind je prachtige dingen voor heel weinig geld'